L’hostaleria gironina alça la veu contra les noves restriccions per la Covid

Actualitat Girona | 23/10/2020

Centenars de treballadors i empresaris d’aquest sector, i també dels locals d’estètica de la demarcació, lamenten que se’ls està abocant “a la ruïna”

Un missatge clar, contundent i multitudinari. Així es podria resumir, a grans trets, el crit unànime del sector de l’hostaleria i l’estètica de les comarques gironines, que s’ha projectat contra les noves restriccions per la Covid-19 davant la delegació del Govern a Girona amb la presència de centenars de treballadors i empresaris d’aquest eix vertebrador de l’economia provincial.

“Volem treballar!” ha estat l’expressió més repetida aquest matí, un clam sentit i profund, tenint en compte que després de la patacada que va suposar el confinament i els processos de desescalada, des de fa una setmana els establiments d’aquests rams han hagut de tancar amb l’objectiu de frenar, tal com assenyalen des del Govern català, el ritme de contagis del nou coronavirus.

La d’avui al matí ha estat una protesta excepcional, si es té en compte que ha estat la primera vegada que l’hostaleria gironina ha sortit al carrer per defensar els seus drets i reivindicacions en bloc. En aquest sentit, hi eren representades totes les associacions que s’agrupen sota el paraigua de la Federació d’Hostaleria de les Comarques Gironines, l’entitat impulsora de la manifestació: des d’hotels i bars fins a restaurants. Precisament, el president de l’ens federatiu, Antoni Escudero, s’ha mostrat partidari de l’opció del toc de queda, que les instàncies polítiques l’estan valorant en aquests moments, i ha avisat que si finalment els locals i establiments no poden reobrir “hi haurà un 20% de les empreses que cauran”.

Un dels altres manifestants era l’empresari Xavi Manresa, gerent d’El Tall i de locals com el

Porcus o el SinoFos, a Girona, que en una entrevista recent a aquest mitjà explicava que, fruit de les noves restriccions imposades, el sector de la restauració se sent “decebut, enfadat i enganyat”. “Demanem, per descomptat, ajudes directes. Què vol dir directes? Que si ens fan tancar el local, ens donin els diners necessaris per poder pagar al personal, el lloguer, els proveïdors… Per pagar el que faci falta. Que donin diners amb funció del que s’hagi declarat en els últims tres anys, així sí, ho trobo perfecte. Si no és així, no ens poden venir a dir que tanquem el local, perquè després no ens vindran a salvar quan jo no pugui pagar els deutes amb els meus treballadors, proveïdors i llogater. I aquí l’única cosa que pot acabar passant és que jo hagi de tancar, que el deute em quedi, i que l’estat es renti les mans”, explicava Manresa.

Autor: Redacció